

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 46

Phẩm 34: NHẬP PHÁP GIỚI (Phần 3)

Bấy giờ, Văn-thù-sư-lợi như voi chúa xoay lại nhìn Đồng tử Thiện Tài và nói:

–Lành thay, lành thay, này thiện nam! Ông đã có thể phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, cầu Thiện tri thức, gần gũi Thiện tri thức học hỏi hạnh Bồ-tát, cầu đạo Bồ-tát.

Này thiện nam! Kho tàng đệ nhất của Bồ-tát đầy đủ Nhất thiết trí, đó là cầu Thiện tri thức, gần gũi cung kính cúng dường. Cho nên, này thiện nam! Nên cầu Thiện tri thức gần gũi cung kính, nhất tâm cúng dường không nhằm chán, học hỏi hạnh Bồ-tát. Làm sao tu tập đạo Bồ-tát, đầy đủ hạnh Bồ-tát, thanh tịnh hạnh Bồ-tát, hoàn tất hạnh Bồ-tát, phát sinh hạnh Bồ-tát, chánh niệm đạo Bồ-tát, ở nơi cảnh giới đạo Bồ-tát, tăng trưởng đạo Bồ-tát và đầy đủ hạnh Bồ-tát Phổ Hiền?

Bấy giờ, Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi nói kệ cho Đồng tử Thiện Tài rằng:

*Lành thay, kho công đức!
Có thể đến chỗ ta
Phát tâm đại Bi lớn
Chuyên cầu đạo Vô thượng.
Xưa phát các nguyện lớn
Trừ diệt khổ chúng sinh
Đạt đến hạnh Bồ-tát
Thành tựu đạo Vô thượng.
Nếu có các Bồ-tát
Không chán khổ sinh tử
Đầy đủ hạnh Phổ Hiền
Không thể hoại tất cả.
Ánh sáng công đức kia
Biển công đức thanh tịnh
Cầu thẳng hạnh Phổ Hiền
Lợi ích các chúng sinh.
Vô lượng không giới hạn
Chỗ thế giới chư Phật
Nghe nói mây tịnh pháp
Thọ trì không quên mất.
Đều ở cõi mười phương
Thấy vô lượng chư Phật
Thành tựu các biển nguyện
Đầy đủ hạnh Bồ-tát.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đạt đến biển phương tiện
An trụ chỗ Như Lai
Thuận theo lời Phật dạy
Mau được Nhất thiết trí.
Trong tất cả thế giới
Pháp vương nhiều kiếp trụ
Đầy đủ đạo Phổ Hiền
Đạt được quả Bồ-đề.
Biển kiếp tất cả cõi
Tu tập hạnh Bồ-tát
Đầy đủ các nguyện lớn
Thành tựu thừa Phổ Hiền.
Vô lượng các chúng sinh
Người nghe danh hiệu kia
Tu tập hạnh Phổ Hiền
Thành tựu đạo Vô thượng.*

Bấy giờ, Văn-thù-sư-lợi nói kệ rồi, bảo Thiện tài:

–Này thiện nam! Ở phương Nam có một cõi nước tên Khả lạc, nước ấy có núi tên Hòa hợp, ở trong hang đó một Tỳ-kheo tên Công Đức Vân, ông đến đó hỏi làm thế nào Bồ-tát học hạnh của Bồ-tát, tu đạo của Bồ-tát, cho đến đầy đủ hạnh Phổ Hiền.

Này thiện nam! Tỳ-kheo ấy giảng nói hoàn hảo về hạnh Bồ-tát.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài từ chỗ Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi nghe pháp hoan hỷ, cung kính đánh lễ dưới chân, đi quanh vô số vòng, chiêm ngưỡng lưu luyến, từ giã ra đi. Dần dần đi về phía Nam, hướng đến nước Khả lạc, lên núi Hòa hợp, ở trên núi ấy nhìn khắp mười phương để tìm cầu đại sư, đang ở chỗ nào, tìm cầu như vậy trải qua bảy ngày. Lúc ấy Đồng tử Thiện Tài thấy Tỳ-kheo kia đang kinh hành thiền quán trên đỉnh núi, thấy rồi đi đến, cúi đầu đánh lễ dưới chân, đi quanh bên phải rồi thưa:

–Bạch Đại Thánh! Trước đây tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, nhưng chưa hiểu làm thế nào Bồ-tát học hạnh Bồ-tát, tu đạo Bồ-tát. Tôi nghe Đại sư giỏi giảng nói, xin rủ lòng thương diễn nói đầy đủ.

Bấy giờ Tỳ-kheo kia bảo Thiện tài:

–Lành thay, lành thay, này thiện nam! Ông đã có thể phát tâm Vô thượng Bồ-đề để học hỏi hạnh Bồ-tát.

Này thiện nam! Sự việc như thế là rất khó trong những việc khó, đó là học hỏi hạnh Bồ-tát, tu đạo Bồ-tát, đi vào trong cảnh giới Bồ-tát, sinh ra đạo Bồ-tát thanh tịnh, cầu tâm thanh tịnh rộng lớn của Bồ-tát đầy đủ các nguyện, tùy theo căn cơ giáo hóa thế gian, ở trong sinh tử mà cầu pháp môn giải thoát, tâm không nhiễm trước hữu vi, vô vi.

Này thiện nam! Năng lực giải thoát của ta mau đạt được con mắt tuệ phương tiện thanh tịnh, chiếu sáng nhìn khắp tất cả thế giới, cảnh giới không ngăn ngại, thấy tất cả năng lực Đà-la-ni hóa Phật, hoặc thấy phương Đông có một Đức Phật, hai Đức Phật, mười, trăm, ngàn, vạn, mười ức, trăm ức, ngàn ức, trăm ngàn ức Phật, hoặc thấy trăm ức na-do-tha, ngàn ức na-do-tha, trăm ngàn ức na-do-tha Phật, hoặc thấy Phật vô lượng, vô số không thể nghĩ bàn, không thể tính kể, không thể phân biệt, không thể giới hạn, không thể lường, không thể nói, không thể bàn, không thể nêu, hoặc thấy Phật nhiều như số vi trần cõi Diêm-phù-đề, hoặc thấy Phật nhiều như số vi trần trong

bốn thiên hạ, hoặc thấy Phật nhiều như số vi trần trong tiểu thiên thế giới, hoặc thấy Phật nhiều như số vi trần trong hai ngàn thế giới, hoặc thấy Phật nhiều như số vi trần trong tam thiên đại thiên thế giới, phương Nam, phương Tây, phương Bắc, bốn phía trên dưới cũng đều như vậy. Vô số hình sắc, vô số thần thông đạo khắp tự tại, vô số quyến thuộc trang nghiêm phóng lưới ánh sáng lớn, vô số cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh, tùy theo căn cơ hóa độ, hiện ra pháp môn Bồ-đề tự tại, thấy các Như Lai ở trong đại chúng rống lên tiếng sư tử.

Này thiện nam! Ta chỉ biết ánh sáng Phổ môn này, quán sát Tam-muội chánh niệm chư Phật, đâu có thể rõ biết được trí hạnh thanh tịnh viên mãn của Bồ-tát, các Đại Bồ-tát được pháp môn Tam-muội niệm Phật viên mãn chiếu khắp đều thấy biết tất cả chư Phật và quyến thuộc của mình, trang nghiêm cõi Phật, đạt được tất cả pháp môn Tam-muội niệm Phật, xa lìa điên đảo của chúng sinh, tùy theo căn cơ của tất cả chúng sinh làm cho thanh tịnh. Ta đạt được môn niệm Phật Tam-muội rất ráo tất cả lực, chánh niệm tu tập mười Lực chư Phật; đạt được pháp môn Tam-muội niệm Phật ở trong các pháp tâm không điên đảo, đều nhìn thấy mây tất cả Phật, ở chỗ Đức Phật nghe pháp thọ trì; đạt được pháp môn Tam-muội niệm Phật phân biệt tất cả Như Lai trong mười phương, đều thấy tất cả biển của Như Lai trong biển thế giới; đạt được pháp môn Tam-muội niệm Phật không thể thấy không thể vào, ở trong thế giới vi trần thấy tất cả cảnh giới tự tại của Phật; đạt được pháp môn Tam-muội niệm Phật trong các kiếp không bị điên đảo, ở trong tất cả kiếp thường gặp chư Phật, chưa bao giờ rời xa; đạt được pháp môn Tam-muội niệm Phật đúng thời, ở trong tất cả thời thường được gặp chư Phật; đạt được pháp môn Tam-muội niệm Phật trang nghiêm cõi Phật, dựng lên các cõi Phật, không thể hư hoại, thấy khắp chư Phật; đạt được pháp môn Tam-muội niệm Phật trong ba đời không bị điên đảo, đều thấy chư Phật và quyến thuộc trong ba đời; đạt được pháp môn Tam-muội niệm Phật không hủy hoại cảnh giới, ở trong tất cả cảnh giới đều gặp chư Phật; đạt được pháp môn Tam-muội niệm Phật tịch tĩnh ở trong mỗi niệm, đều thấy tất cả Như Lai trong các thế giới thị hiện Niết-bàn; đạt được pháp môn Tam-muội niệm Phật xa lìa thán, xa lìa thời gian, ở trong một ngày đều thấy tất cả Như Lai đi du hành giáo hóa; đạt được pháp môn Tam-muội niệm Phật rộng lớn, thấy thân của một Đức Phật ngồi kiết già đầy khắp pháp giới; đạt được pháp môn Tam-muội niệm Phật vi tế, ở trong mỗi lỗ chân lông thấy tất cả chư Phật thành Đẳng chánh giác; đạt được pháp môn Tam-muội niệm Phật trang nghiêm, ở trong mỗi niệm thấy tất cả Đức Phật ở trong các thế giới thành tựu Bạc Chánh Đẳng Chánh Giác, thần lực tự tại; đạt được pháp môn Tam-muội niệm Phật thanh tịnh nghiệp, thấy ánh sáng trí tuệ tất cả Phật chiếu khắp nơi, chuyển pháp luân vi diệu; đạt được pháp môn Tam-muội niệm Phật tâm thanh tịnh, biết rõ tâm mình, thấy các Đức Phật; đạt được pháp môn Tam-muội niệm Phật thanh tịnh nghiệp, thấy tất cả các nghiệp của chúng sinh như xem hình trong gương; đạt được pháp môn Tam-muội niệm Phật tự tại, thấy tất cả chư Phật đầy khắp pháp giới trang nghiêm; đạt được pháp môn Tam-muội niệm Phật như hư không, thấy thân Như Lai chiếu khắp pháp giới và cõi hư không.

Bấy giờ Tỳ-kheo Công Đức Vân bảo Thiện Tài:

–Này thiện nam! Phương Nam có nước tên là Hải môn, có Tỳ-kheo tên Hải Vân, ông đến đó hỏi về hạnh Bồ-tát.

Này thiện nam! Tỳ-kheo ấy có thể phân biệt giảng nói căn lành, căn lành đủ nhân,

căn lành đại địa, căn lành đại lực, có thể khen ngợi nhân duyên Bồ-đề và Đại thừa rộng lớn, làm tăng Lực ba-la-mật rộng lớn, hiện rõ tất cả biển hạnh của Bồ-tát, làm viên mãn đại nguyện thanh tịnh hoàn hảo, có thể làm cho phát sinh pháp môn trang nghiêm thanh tịnh toàn diện, phát sinh lực đại Bi.

Lúc ấy, đồng tử Thiện tài từ chỗ Tỳ-kheo Công Đức Vân nghe pháp hoan hỷ cúi đầu cung kính làm lễ đi quanh vô số vòng, quyến luyến từ tạ đi về phía Nam.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài, nhất tâm nhớ nghĩ lời dạy của Thiện tri thức, được pháp môn của Bồ-tát, Tam-muội trí tuệ sáng suốt của Bồ-tát, quán sát tất cả các biển phương tiện Bồ-tát, công đức đầy đủ, tâm thường ưa thích thấy tất cả Bồ-tát, nhớ nghĩ đến tất cả công đức thanh tịnh tuần tự ra đời của các Đức Phật. Dần dần hướng đến phương Nam nước Hải môn, đến chỗ Tỳ-kheo Hải Vân cung kính đánh lễ, đi quanh bên phải xong, liền đứng một bên, thưa:

–Bạch Đại Thánh! Trước đây con đã phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, muốn vượt qua tất cả biển lớn trí tuệ nhưng chưa biết Bồ-tát làm thế nào xa lìa dòng sinh tử, được không thoái chuyển, sinh vào nhà Như Lai, vượt qua biển sinh tử, mau được tất cả biển trí Như Lai, bỏ địa vị phàm phu đạt được quả vị Như Lai, đoạn dòng sinh tử, vào dòng Bồ-tát, diệt trừ các cội, đầy đủ các nguyện, thu phục các ma, đủ công đức Phật, làm khô cạn biển ái dục, tăng trưởng biển đại Bi, đóng chặt các đường ác, khai mở đường cho trời, người đến cửa giải thoát, ra khỏi ba cõi, đến thành Nhất thiết trí, xả bỏ tất cả đồ chơi quý giá, phát nguyện rộng lớn, bảo hộ chúng sinh.

Bấy giờ Tỳ-kheo Hải Vân bảo Thiện Tài:

–Này thiện nam! Ông đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề chăng?

Đáp:

–Đúng vậy!

Này thiện nam! Nếu không trồng căn lành thật sâu thì không thể phát tâm Vô thượng Bồ-đề, đạt được căn lành Phổ môn, pháp môn ánh sáng chiếu khắp, nuôi lớn chánh đạo, Tam-muội ánh sáng tuệ, phát ra vô số biển chứa công đức, tăng thêm pháp Bạch tịnh, chưa từng thoái lui, gần gũi Thiện tri thức, cung kính cúng dường không tiếc thân mạng, không chứa nhóm, xa lìa kiêu mạn, tâm an ổn không lay động giống như đại địa, Từ bi thương xót đến tất cả quần sinh, xa lìa tất cả các cửa sinh tử, ưa thích cảnh giới Phật, có thể phát tâm Bồ-đề, tâm đại Bi cứu giúp tất cả chúng sinh, tâm đại Bi làm an vui cho tất cả chúng sinh, tâm không mệt mỏi diệt tất cả các khổ não cho chúng sinh, tâm lợi ích diệt trừ tất cả pháp bất thiện của chúng sinh, tâm không sợ hãi trừ diệt các não hại, tâm vô ngại diệt tất cả chướng, tâm rộng lớn đầy đủ tất cả pháp giới, tâm vô biên như cõi hư không, tâm rộng rãi thấy tất cả Như Lai, tâm thanh tịnh ở nơi pháp ba đời, trí không trái nghịch, tâm rốt ráo biển Nhất thiết trí.

Này thiện nam! Ta ở nước pháp này đến mười hai năm, vào biển lớn cảnh giới, quán sát biển lớn, suy nghĩ biển lớn, suy nghĩ biển lớn vô lượng, vô biên, suy nghĩ biển lớn sâu xa rất khó xét được đáy, suy nghĩ biển lớn dần dần sâu rộng, suy nghĩ biển lớn được trang nghiêm bằng vô lượng báu đẹp, suy nghĩ vô lượng khối nước trong biển lớn, suy nghĩ vô số màu nước không thể nghĩ bàn trong biển lớn, suy nghĩ là chỗ ở của chúng sinh thân to lớn trong biển lớn, suy nghĩ về các loài thủy tộc ở trong biển lớn, tư duy mây lớn giăng che trong biển lớn, suy nghĩ biển lớn chưa bao giờ tăng giảm.

Này thiện nam! Ta suy nghĩ như vậy. Lại suy nghĩ thế gian này có pháp nào rộng như biển lớn này, sâu như biển lớn, trang nghiêm như biển lớn này không? Suy nghĩ

như vậy rồi liền thấy đến tận nền thủy luân trong biển, tự nhiên vọt lên hoa sen báu đẹp, nhụy bằng báu Y-na-ni-la, cánh bằng vàng Diêm-phù-đàn, đài bằng hương báu trầm thủy, các tua hoa sen bằng ngọc báu mã não che khắp biển lớn, có trăm vạn A-tu-la vương cùng nhau nắm giữ; có trăm vạn lưới trang nghiêm bằng ngọc báu ma-ni che phủ phía trên; có trăm vạn Long vương mưa xuống nước thơm; có trăm vạn Ca-lâu-la vương ngậm dây lụa báu đẹp rủ xuống trang nghiêm; có trăm vạn La-sát vương tâm Từ canh giữ; có trăm vạn Dạ-xoa vương cung kính lễ bái; có trăm vạn Càn-thát-bà vương tán thán cúng dường, có trăm vạn Thiên vương mưa xuống các loại hoa thơm, hương bột, cờ, phướn, mây vải báu đẹp; có trăm vạn Phạm thiên cúi đầu kính lễ; có trăm vạn cõi trời Tịnh cư đều cung kính đảnh lễ đứng chấp tay; có trăm vạn Chuyển luân vương trang nghiêm bảy báu; có trăm vạn vua thần biển từ trong biển lớn hiện ra cung kính lễ bái; có trăm vạn lưới ánh sáng báu của lưới dạ quang chiếu khắp tất cả; có trăm vạn ngọc báu trong suốt, trăm vạn ngọc báu trong sáng để trang nghiêm; có trăm vạn kho báu phóng ra vô lượng ánh sáng chiếu khắp tất cả; có trăm vạn báu Diêm-phù-đàn an trụ trang nghiêm; có trăm vạn báu Kim cang sư tử không thể phá hoại để trang nghiêm thanh tịnh; có trăm vạn kho ánh sáng mặt trời trong suốt chiếu khắp tất cả; có trăm vạn ngọc báu ma-ni không thể phá hoại phóng ra làm tăng thêm tất cả hạnh lành; có trăm vạn ngọc châu như ý trang nghiêm vô cùng, hoa sen báu kia phát sinh từ căn lành vô thượng của Như Lai, làm cho tất cả các nguyện của Bồ-tát thành tựu đầy đủ, thế giới trong mười phương đều hiện rõ, phóng ra tất cả các pháp như huyễn, từ pháp thanh tịnh sinh ra pháp phương tiện vô tránh để trang nghiêm, hành pháp ấn vô vi pháp như mộng đạt đến phương tiện vô ngại rốt ráo, che khắp tất cả pháp giới trong mười phương, chỉ có cảnh giới Phật, tùy thuận thế gian, vô lượng, vô số kiếp khen ngợi không cùng tận, thấy trên hoa sen ấy có một Đức Như Lai ngồi kiết già, thân Phật thanh tịnh, cao đến cõi trời Phi tướng phi phi tướng, có khắp mọi nơi.

Thấy Như Lai kia ngồi tòa hoa sen báu trang nghiêm, đại chúng vây quanh không thể nghĩ bàn, thấy đủ ánh sáng trang nghiêm không thể nghĩ bàn, thấy tướng tốt trang nghiêm không thể nghĩ bàn, thấy thần lực tự tại không thể nghĩ bàn, thấy sắc đẹp của Như Lai không thể nghĩ bàn, thấy tướng vô kiến đánh không thể nghĩ bàn, thấy tướng lưới dài rộng không thể nghĩ bàn, nhớ nghĩ âm thanh thanh tịnh không thể nghĩ bàn, suy nghĩ âm thanh viên mãn không thể nghĩ bàn, thấy các lực Như Lai không thể nghĩ bàn, biết rõ sự thanh tịnh không sợ hãi chẳng nghĩ bàn, hiểu rõ tất cả các sự bàn luận không thể nghĩ bàn, nhớ nghĩ hạnh nguyện đại kiếp ở quá khứ của Bồ-tát không thể nghĩ bàn, thấy Bồ-đề tự tại không thể nghĩ bàn, thấy mây chánh pháp không thể nghĩ bàn, thấy thân Phổ môn trang nghiêm không thể nghĩ bàn, thấy thân bên trái, phải bằng nhau không thể nghĩ bàn, thấy khắp tất cả việc lợi ích chúng sinh không thể nghĩ bàn.

Bấy giờ Đức Như Lai ấy liền duỗi tay phải xoa trên đầu ta, nói kinh Phổ Nhãn, đó là cảnh giới của Như Lai, phóng ra tất cả hạnh thanh tịnh của Bồ-tát, chiếu khắp tất cả pháp giới, bao trùm đầy đủ tất cả pháp giới, chiếu khắp tất cả cõi Phật trang nghiêm, thu phục tất cả các ma ngoại đạo, làm cho tất cả chúng sinh hoan hỷ, chiếu khắp tất cả hạnh chúng sinh, tùy theo căn cơ thích hợp đều hiện rõ, chiếu khắp tất cả căn luân chúng sinh.

Này thiện nam! Ta nghe kinh Phổ Nhãn này từ Phật, đều thọ trì, đọc tụng thông

suốt, chánh niệm tư duy.

Này thiện nam! Giả sử có người lấy mực nhiều như biển lớn, cầm bút nhiều như Tu-di ghi chép kinh này, mỗi một phẩm, mỗi một pháp môn, mỗi một phương tiện sinh mỗi mỗi pháp môn, nghĩa lý trong mỗi câu đều không thể cùng tận.

Này thiện nam! Ta ở chỗ Đức Phật một ngàn hai trăm năm đã nghe thọ trì kinh này, ở mỗi mỗi ngày thọ trì vô số phẩm cho nên biết nhiều năng lực ánh sáng của Đà-la-ni, đạt được vô số phẩm nên trăm vạn năng lực ánh sáng của môn Đà-la-ni, thấu giữ vô lượng phẩm nên được vô lượng sức ánh sáng vây quanh Đà-la-ni, phân biệt vô số phẩm nên tùy thuận phân biệt các năng lực ánh sáng địa Đà-la-ni, làm thanh tịnh vô số phẩm cho nên được năng lực ánh sáng tối thắng của Đà-la-ni, phát sinh vô số phẩm nên hiểu rõ năng lực ánh sáng trang nghiêm của Đà-la-ni, giảng nói vô số phẩm nên được ánh sáng âm thanh trong suốt của Đà-la-ni, chiếu soi vô số phẩm nên được năng lực ánh sáng hư không tạng Đà-la-ni, mở rộng vô số phẩm nên được năng lực ánh sáng chiếu sáng của Đà-la-ni, thành tựu vô số phẩm nên được năng lực ánh sáng hải tạng Đà-la-ni. Khi ấy có chúng Trời, vua Trời, các Rồng, vua Rồng, Dạ-xoa, vua Dạ-xoa, Càn-thát-bà, vua Càn-thát-bà, A-tu-la, vua A-tu-la, Ca-lâu-la, vua Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, vua Khẩn-na-la, Người, vua loài Người, Phạm thiên, vua cõi Phạm thiên mười phương đến hỏi ta, ta liền khai mở phân biệt giảng nói cho họ, làm cho an trụ vào kinh Phổ Nhãn này.

Này thiện nam! Ta chỉ biết một pháp môn này, đâu có thể biết hết các hạnh Bồ-tát. Vì sao? Vì đạt được tất cả hạnh như các Bồ-tát thì đạt được biển nguyện lớn, tất cả biển kiếp không thể gián đoạn nên đi vào biển chúng sinh, tùy theo căn cơ thích hợp giáo hóa, vào sâu tất cả biển tâm của chúng sinh phát sinh ánh sáng trí mười Lực của Như Lai, biết rõ tất cả các căn của chúng sinh tùy theo căn cơ giáo hóa đúng lúc, vào tất cả biển cõi Phật phát nguyện kiên cố ở các cõi Phật, đạt đến tất cả biển Phật cung kính cúng dường nên bằng năng lực đại nguyện vượt qua tất cả biển pháp được trí giải thoát, vào sâu biển công đức tu hành đúng như lời dạy, vượt qua tất cả biển ngôn ngữ chúng sinh, ở trong mười phương cõi chuyển pháp luân.

Này thiện nam! Ông đến phương Nam, cách sáu mươi do-tuần có một cõi nước tên Hải ngạn, có một Tỳ-kheo tên Thiện Trụ, ông nên đến đó hỏi làm thế nào Bồ-tát tu hạnh thanh tịnh.

Lúc ấy, Đồng tử Thiện Tài cuối đầu đánh lễ, đi quanh vô số vòng, ngưỡng mộ vô cùng, từ tạ đi về phía Nam.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài nhớ kỹ lời dạy của Thiện tri thức, ghi nhớ kinh Phổ Nhãn, tư duy thần lực tự tại của Phật ấy, thọ trì mây pháp ngữ của Phật kia, tu tập chánh pháp vào sâu biển pháp, tận nguồn gốc của pháp giữ lấy pháp tối thắng, diệt trừ si mê tối tăm, biết rõ bờ pháp báu. Đến nước Hải ngạn, Đồng tử đi khắp mười phương, tìm cầu Đại sư đang ở chỗ nào, thấy Tỳ-kheo ấy kinh hành giữ hư không, vô số quyển thuộc trời vây quanh. Khi ấy, các chúng trời đang cúng dường Tỳ-kheo Thiện Trụ, ở giữa hư không rải các hoa trời, tấu các thứ âm nhạc, phát ra âm thanh vi diệu, vô số cờ báu trang nghiêm hư không.

Lúc ấy có các vua loài Rồng đang cúng dường phát ra mây hương trầm thủy không thể nghĩ bàn đầy khắp hư không; vua Khẩn-na-la đang cúng dường nên tấu các âm nhạc, phát ra âm thanh rất hay đầy khắp hư không; các vua thần biển đang cúng dường, tiếng ca hòa nhã không thể nghĩ bàn; vua A-tu-la đang cúng dường phóng ra

mây báu không thể nghĩ bàn trang nghiêm hư không; phóng ra ánh sáng không thể nghĩ bàn chiếu khắp tất cả, đem đồ báu đẹp trang nghiêm hư không không thể nghĩ bàn; các vua Khẩn-na-la đầy khắp hư không, xa lìa tâm giết hại cung kính cúng dường Tỳ-kheo Thiện Trụ không thể nghĩ bàn; các vua La-sát cùng với quyến thuộc của các La-sát, quỷ thần thân hình xấu ác vây quanh đầy khắp hư không nhờ thần lực đại Từ của Tỳ-kheo Thiện Trụ không thể nghĩ bàn; các vua Dạ-xoa và chúng Dạ-xoa đầy khắp hư không, vì hộ vệ Tỳ-kheo Thiện Trụ nên vây quanh nhiều vòng không thể nghĩ bàn; các Phạm thiên vương ở giữa hư không chấp tay cung kính, bằng âm thanh lớn tán thán Tỳ-kheo kia, đứng qua một bên, các trời cõi Tịnh cư không thể nghĩ bàn đem cung điện đến chỗ Tỳ-kheo Thiện Trụ cúng dường.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài thấy giữa hư không cúng dường như vậy liền chấp tay cung kính Tỳ-kheo Thiện Trụ thưa:

–Bạch Đại Thánh! Trước đây con đã phát tâm Bồ-đề vô thượng nhưng chưa biết Bồ-tát làm thế nào hướng đến pháp Phật, chuyên cầu pháp Phật, cung kính pháp Phật, tu pháp chư Phật, tăng trưởng pháp Phật, tích chứa pháp Phật, huân tập pháp Phật, thanh tịnh pháp Phật, đầy đủ pháp Phật đến pháp chư Phật. Con nghe Đại thánh có thể khéo giảng dạy trao truyền các pháp Bồ-tát.

Bồ-tát tu tập pháp Phật như thế nào để thường được gặp chư Phật chưa từng xa lìa, thường thấy Bồ-tát đồng các căn lành, không xa pháp Phật, trí tuệ đầy đủ, không bỏ nguyện lớn, đối với tất cả chúng sinh được các việc tốt ráo, ở trong tất cả kiếp tu hạnh Bồ-tát tâm không nhàm chán, không bỏ cõi Phật, có thể trang nghiêm khắp thế giới, thấy đều thấy biết chư Phật tự tại, không bỏ hữu vi tu hạnh Bồ-tát, đều biết như huyễn, vào các cõi, nhận chịu sinh tử nhưng không sinh diệt, nghe chánh pháp chưa từng xa lìa, đều thọ trì mây pháp chư Phật, không xa lìa ánh sáng của tuệ chiếu khắp ba đời?

Bấy giờ, Tỳ-kheo Thiện Trụ bảo Thiện Tài:

–Lành thay, lành thay, này thiện nam! Ông đã phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác mới có thể hỏi pháp Phật, pháp Nhất thiết trí và pháp Vô sư.

Này thiện nam! Ta đã thành tựu pháp môn vô ngại của Bồ-tát, ta đã tu tập phân biệt rõ ràng, mau đạt được ánh sáng trí tuệ trong suốt vô ngại, được ánh sáng trí tuệ rồi quán xét tâm hạnh chúng sinh không bị chướng ngại, quán tất cả chúng sinh chết đây sinh kia không bị chướng ngại, biết đời trước không bị chướng ngại, biết đời sau không bị chướng ngại, biết đời hiện tại không bị chướng ngại, ở trong pháp ngôn ngữ của tất cả chúng sinh không bị chướng ngại, nếu tất cả chúng sinh gạn hỏi liền đáp ngay không bị chướng ngại, biết các căn của chúng sinh không bị chướng ngại, giáo hóa chúng sinh không bị chướng ngại, phân biệt rõ đường lối của Sát-na-la, Cấu-bà-ma-hầu không bị chướng ngại, ở trong biển ba đời không bị chướng ngại, thân mình đầy khắp cõi Phật trong mười phương không bị chướng ngại. Vì sao? Vì nương vào năng lực thần thông không sở hữu, không tạo tác.

Này thiện nam! Ta đạt được năng lực thần thông này, ở trong hư không đi, đứng, nằm, ngồi, bay qua mười phương, ở trong một niệm đi đến một thế giới Phật, trăm thế giới Phật, ngàn thế giới Phật, trăm ngàn thế giới Phật, vô lượng thế giới Phật ở phương Đông cho đến thế giới của chư Phật không thể nói không thể bàn, thế giới nhiều như số vi trần của cõi Diêm-phù-đề cho đến thế giới nhiều như số vi trần của cõi Phật không thể nói không thể bàn đều nhìn thấy tất cả chư Phật và các quyến thuộc trong thế giới

kia. Ta đem tất cả hoa thơm, hương bột, hương xoa, vòng hoa báu, cờ, phướn báu, lọng lụa xen nhau, các lưới báu đẹp, tất cả hình tượng cúng dường Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác ấy. Những điều mà Như Lai ấy khai mở, giảng dạy, khen ngợi đều nghe thọ trì, phân biệt thông suốt, đối với những cõi thanh tịnh thời quá khứ của Đức Phật ấy ta đều nhớ nghĩ, phương Nam, Tây, Bắc, bốn phía trên dưới cũng đều như vậy. Nếu chúng sinh nào gặp được ta đều đạt được định Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, như ta đã gặp tất cả chúng sinh hoặc lớn hoặc nhỏ, hoặc đẹp hoặc xấu, hoặc khổ hoặc vui, vì hóa độ họ mà tùy theo căn cơ hiện ra đồng như thân chúng, hoặc có chúng sinh đến chỗ của ta đều làm cho an trụ vào chánh pháp này.

Này thiện nam! Ta chỉ biết một pháp môn vô ngại này, làm sao có thể nói Bồ-tát tu giới đại Bi, các giới Ba-la-mật, giới Đại thừa, không bỏ giới đạo của Bồ-tát, diệt giới chướng ngại, được tặng giới của Bồ-tát, không bỏ giới tâm Bồ-đề, tất cả giới tâm pháp sâu xa của Phật, nhớ nghĩ giới Nhất thiết trí không quên mất, giới như hư không, tất cả giới không chỗ nương của thế gian, giới không thể hoại, giới không ví dụ, giới không đục, giới không tạp nhiễm, giới lìa nghi, giới lìa trần, giới lìa dơ bẩn.

Này thiện nam! Bồ-tát có vô lượng công đức như vậy, ta đâu có thể biết được để giải nói như thật.

Này thiện nam! Ở phương Nam này có một quốc độ tên là Tự tại, thành tên Chú dục, thành ấy có một lương y tên Di-ca, ông đến đó hỏi Bồ-tát ấy làm thế nào hưởng đến hạnh Bồ-tát.

Bấy giờ Đồng tử Thiện Tài đánh lễ Tỳ-kheo Thiện Trụ, từ tạ đi về phía Nam.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài, nhất tâm chánh niệm pháp môn ánh sáng của pháp, đầy đủ pháp lực, chánh niệm chư Phật, không đoạn Tam bảo, khen người lìa dục, nhớ Thiện tri thức, chiếu khắp ba đời, nghĩ các nguyện lớn, rớt ráo tất cả pháp giới chúng sinh, đối với tất cả pháp hữu vi tâm không chấp trước, quán sát tất cả các pháp vô thường, làm trang nghiêm tất cả cõi Phật, tâm không biếng nhác, đối với tất cả chư Phật và các quyến thuộc tâm không chấp trước, dần dần đến nước kia, vào thành Chú dục, cầu bậc lương y Di-ca đang ở chỗ nào. Lúc ấy, Đồng tử Thiện Tài thấy lương y kia ngồi tòa Sư tử ở chánh pháp đường giảng nói kinh Luân Tự Trang Nghiêm Quang cho một vạn đại chúng đang vây quanh trước sau. Khi ấy, Đồng tử Thiện Tài đến chỗ lương y Di-ca cúi đầu đánh lễ, đi quanh bên phải xong lui đứng một bên chấp tay thưa:

–Bạch Đại thánh! Trước đây tôi đã phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác nhưng chưa biết Bồ-tát làm thế nào hưởng đến hạnh Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát; làm thế nào ở trong sinh tử mà không mất tâm Bồ-đề; làm thế nào được tâm bình đẳng, không có chỗ hưởng đến; làm thế nào mau được tâm ngay thẳng vững chắc, tất cả thế gian không thể phá hoại; làm thế nào phát sinh năng lực đại Bi, không còn lo buồn; làm thế nào chứng được diệu lực của Đà-la-ni thanh tịnh toàn diện; làm thế nào phát sinh ánh sáng trí tuệ, đối với các pháp diệt trừ ngu si tối tăm; làm thế nào chứng được các năng lực biện tài, phân biệt tặng chân thật của các pháp; làm thế nào đạt được năng lực chánh niệm, thọ trì tất cả pháp luân thanh tịnh, chưa từng quên mất; làm thế nào đạt được năng lực cảnh giới thanh tịnh đối với tất cả cảnh giới chiếu khắp các pháp giới; làm sao đạt được năng lực trí tuệ đối với tất cả pháp được trí quyết định hiểu rõ nghĩa chân thật?

Bấy giờ, lương y nói Thiện Tài:

–Này thiện nam! Trước đây ông đã phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác

chăng?

Đáp:

–Đúng vậy.

Lúc ấy, lương y từ nơi tòa Sư tử bước xuống, năm vóc sát đất cung kính đánh lễ Thiện Tài, lễ xong, rải hoa vàng đẹp xen các hoa báu, ngọc ma-ni quý giá, bột thơm Chiên-đàn, y báu đắt giá che phủ Thiện Tài, đem các vật quý đẹp cúng như vậy để cúng dường, cung kính tôn trọng tán thán, khen như vậy:

–Lành thay, lành thay, này thiện nam! Ông đã phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Này thiện nam! Nếu có người phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác đó là giữ gìn tất cả Phật tánh, làm trang nghiêm tất cả cõi Phật, giáo hóa tâm chúng sinh, vì tất cả chúng sinh giảng nói pháp tánh tùy thuận tất cả nghiệp tánh, thành tựu viên mãn tất cả tâm hạnh của Bồ-tát, không đoạn mất tất cả tâm nguyện rộng lớn, rõ biết sự xa lìa dục tánh, trí tuệ sáng suốt chiếu khắp tất cả pháp tánh trong ba đời, xác lập tâm giải thoát, được sự hộ trì của tất cả chư Phật, tất cả chư Phật thương hộ niệm, có thể khéo tùy thuận tất cả Bồ-tát, tất cả Hiền thánh, cũng đều tùy hỷ được tất cả Phạm thiên cung kính lễ bái, tất cả chư Thiên cung kính cúng dường, tất cả chỗ kiến lập của Dạ-xoa vương, tất cả La-sát vương cung kính cúng dường, tất cả Long vương đội trên đầu, tất cả Khẩn-na-la vương tâm cung kính tán thán, vua tất cả thế giới đều cung kính niệm. Vì đó làm an ổn tất cả chúng sinh, diệt trừ ba đường khổ, xa lìa các nạn, cứu vớt tất cả người khốn khổ đưa vào chỗ an lạc của trời, người, gặp Thiện tri thức chữa từng lìa xa, nghe pháp vi diệu của Phật phát tâm Bồ-đề, nhờ tâm Bồ-đề thanh tịnh, được ánh sáng trong suốt chiếu soi đạo Bồ-tát, thuận theo trí Bồ-tát trụ vào địa Bồ-tát.

Này thiện nam! Nên biết Bồ-tát có thể vì tất cả chúng sinh mà làm việc khó làm khó gặp, khó thấy, vì tất cả chúng sinh mà làm cha mẹ trang nghiêm chúng sinh, bảo hộ tất cả chư Thiên và loài người, trừ diệt vô lượng khổ não của chúng sinh, bảo hộ chúng sinh khiến xa lìa phiền não, Bồ-tát làm đại phong luân nâng đỡ chúng sinh không bị đọa vào ba đường ác. Cho nên Bồ-tát làm mặt đất để sinh trưởng tất cả các các lành, Bồ-tát làm biển lớn nên đầy đủ kho công đức vô tận, Bồ-tát làm ánh sáng mặt trời trong suốt chiếu khắp thế gian diệt trừ tối tăm, Bồ-tát làm núi chúa Tu-di nên căn lành công đức tăng thêm lớn, Bồ-tát làm mặt trăng khiến cho tất cả chúng sinh đều mát mẻ, Bồ-tát làm đại tướng có thể thu phục các ma, Bồ-tát làm trượng phu tài giỏi ở trong thành pháp làm bậc quân vương, Bồ-tát làm lửa có thể đốt cháy các tham ái của chúng sinh, Bồ-tát làm mây, mưa pháp cam lồ, Bồ-tát làm chánh kiến có thể nuôi lớn các diệu căn, Bồ-tát làm phương tiện hiểu rõ biển pháp, Bồ-tát làm cầu làm cho chúng sinh vượt qua biển sinh tử.

Bấy giờ, lương y tuyên dương khen ngợi Đồng tử Thiện Tài và các Bồ-tát, liền từ trong miệng phóng ra mây ánh sáng lớn chiếu khắp tam thiên đại thiên thế giới. Chiếu rồi thì trời Đại thần lực ở Đại thiên thế giới, cho đến các Phạm thiên... đều đi đến chỗ lương y, vị lương y ấy dùng phương tiện tùy thuận phân biệt giảng nói rõ ràng kinh Luân Tụ Trang Nghiêm. Lúc ấy, đại chúng nghe kinh này rồi đối với đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác được không thoái chuyển, làm xong lại trở về chỗ cũ, bảo Thiện Tài:

–Này thiện nam! Tôi đã thành tựu chỗ giảng nói về pháp môn chân thật, phân biệt rõ biết ngôn ngữ của chư Thiên trong tam thiên đại thiên thế giới và ngôn ngữ của các

loài Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân phi nhân... như tam thiên đại thiên thế giới này, vô lượng, vô biên tam thiên đại thiên thế giới không thể nghĩ bàn, không thể nói, trong mười phương cũng đều như vậy.

Này thiện nam! Tôi chỉ biết pháp môn chân thật của Bồ-tát đã nói, làm sao có thể giải nói các hạnh Bồ-tát, các Bồ-tát ấy tùy thuận chúng sinh vào sâu tất cả biển tướng, tùy thuận đi vào sâu tất cả biển tạo lập chúng sinh, tùy thuận vào sâu các biển danh hiệu, vào sâu các biển ngôn ngữ, vào sâu các biển câu văn, vào sâu các biển giải thích câu theo thứ tự, vào sâu các biển giải nói câu thứ tự nối tiếp, tùy thuận vào sâu biển Như Lai, tùy thuận vào sâu biển phân biệt các câu, tùy thuận vào sâu tất cả biển các ngôn ngữ của chúng sinh, chóng đạt được tất cả âm thanh vi diệu viên mãn trang nghiêm, phát ra những văn tự thay đổi khác nhau.

Này thiện nam! Ở phương Nam có một cõi nước tên là Trụ lâm, nước đó có trưởng giả tên là Giải Thoát, ông đến đó hỏi Bồ-tát làm thế nào hưởng đến đạo Bồ-tát, tu đạo Bồ-tát, thành tựu đạo Bồ-tát, tư duy đạo Bồ-tát.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài, ở chỗ lương y nghe được pháp môn này phát lòng tin thanh tịnh cung kính đối với pháp, hiểu biết thông suốt, nhờ Thiện tri thức đạt được Nhất thiết chủng trí, cung kính đảnh lễ, từ tạ đi về phía Nam.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài, ghi nhớ pháp môn chân thật của Bồ-tát đã nói, đi vào biển ngôn ngữ của Bồ-tát, nhớ nghĩ phương tiện vi tế của tất cả chúng sinh nhiều như biển, tư duy các pháp dơ bẩn, sạch sẽ của Bồ-tát, phát sinh ánh sáng căn lành của Bồ-tát, tinh tu pháp môn phương tiện thiện xảo giáo hóa chúng sinh của Bồ-tát, trí tuệ sáng suốt của Bồ-tát hộ trì chúng sinh, tâm, lực chân chánh vững chắc của Bồ-tát, làm tăng trưởng năng lực của tâm Bồ-tát sâu xa, tu tập vô số dục lực của Bồ-tát, tâm tin theo Bồ-tát, xa lìa các việc xấu ác, tâm nguyện vững chắc, dùng sự trang nghiêm để trang nghiêm lớn, tâm không mệt mỏi, dũng mãnh tinh tấn tâm không thoái chuyển, đầy đủ năng lực lòng tin thanh tịnh không thể hủy hoại như kim cương Na-la-diên không thể phá hoại, thâm nhận tất cả lời dạy của Thiện tri thức, cảnh giới vô ngại đều thanh tịnh, cảnh giới không nhớ bản diệu tâm hiện trước mặt, đạt được địa Đà-la-ni ánh sáng phương tiện của Phổ nhân, hiểu rõ địa pháp giới tâm luôn hiện rõ, nhận biết địa phi địa bình đẳng, không chấp trước cảnh giới không hai của ngã và ngã sở, đạt được trí tuệ vô ngại thanh tịnh, biết rõ pháp địa không bị chướng ngại, biết các nơi chốn mà không thoái chuyển, phân biệt rõ biết tất cả nghiệp địa, trang nghiêm hiện rõ đại địa chư Phật, đạt được trí tuệ phân biệt ba đời, mau đạt được Tam-muội Phổ lạc quanh mình, chiếu khắp thân tâm cho đến tất cả cảnh giới các địa. Trí tuệ của Như Lai chiếu khắp cảnh giới, phát khởi tất cả các thân như sóng trí tuệ, thường không xa lìa thế lực của pháp Phật, được chư Như Lai hộ trì, tâm ấy cũng như tất cả chư Phật, thuận theo trí tuệ chiếu khắp tất cả, thân này đầy đủ tất cả lưới cảnh giới thành tựu nguyện lớn, thân mình dung nạp tất cả pháp giới. Nghĩ như vậy rồi, Đồng tử dần dần tiến bước, trải qua mười hai năm, đến nước Trụ lâm, tìm cầu trưởng giả Giải Thoát. Gặp rồi đảnh lễ, lui đứng một bên, suy nghĩ như vậy: “Ta được lợi lớn, gặp được Thiện tri thức, bậc Thiện tri thức khó ra đời, khó đến chỗ Thiện tri thức, khó được gặp, khó được thấy, khó được gần gũi, khó được ở chung, khó được theo ý mình, khó được tùy thuận.” Nghĩ xong bạch Đại Thánh:

–Trước đây tôi đã phát tâm Bồ-đề Vô thượng, muốn gặp tất cả chư Phật, muốn thấy tất cả Phật, muốn được ý tất cả Phật, muốn biết tâm tất cả Phật, muốn đạt được

Tam-muội của tất cả chư Phật, tùy thuận tất cả nguyện lớn của tất cả Phật, muốn đầy đủ tất cả nguyện lớn của tất cả Phật, muốn cầu ánh sáng trí tuệ của tất cả Phật, muốn tự trong thân phóng ra tất cả chư Phật, muốn được biết rõ thần thông tự tại của tất cả Phật, muốn thanh tịnh năng lực pháp vô úy của tất cả Phật, muốn nghe pháp tâm không nhầm chán của tất cả Phật, muốn thọ nhận giáo pháp của tất cả Phật, muốn giữ gìn giáo pháp của tất cả Phật, muốn trình bày giáo pháp của tất cả Phật, muốn bảo vệ lời dạy của tất cả Phật, muốn hòa đồng với tất cả các Bồ-tát, muốn đồng bạn lành với Bồ-tát, muốn đầy đủ các Ba-la-mật của Bồ-tát, muốn viên mãn tất cả hạnh của các Bồ-tát, muốn phát khởi đại nguyện thanh tịnh của Bồ-tát, muốn đạt được tạng pháp nhân duyên của tất cả chư Phật và Bồ-tát, muốn đạt được ánh sáng trí tuệ vô lượng tạng pháp của tất cả Bồ-tát, muốn đạt được các tạng Tam-muội của tất cả Bồ-tát, muốn phóng ra các tạng ánh sáng thần thông của tất cả Bồ-tát, muốn phát khởi tạng đại Bi giáo hóa tất cả chúng sinh không cùng tận, muốn phân biệt rõ biết tạng thần thông bay đi, muốn phân biệt rõ biết tạng tự tại, muốn tạng tự tại tâm được tự tại, muốn mười thứ tạng làm thanh tịnh nhằm hướng đến chỗ trưởng giả chuyên cầu các công đức này, muốn đầy đủ các nguyện, muốn vượt khỏi sinh tử, muốn đạt được pháp tự tại, muốn đủ pháp môn cung kính, muốn đủ pháp môn phương tiện, muốn xa lìa các cấu bẩn, muốn thanh tịnh trang nghiêm, muốn thân tâm hòa nhã, muốn chế ngự các căn.

Thưa xong, nói:

–Tôi nghe Đại Thánh giới dạy chánh đạo phương tiện của Bồ-tát, chiếu khắp tất cả hiện rõ pháp vi diệu, chỉ dẫn cứu giúp khai mở cửa chánh pháp, diệt trừ điên đảo, nhổ sạch gai nghi hoặc, xa lìa tâm mê mờ chiếu sáng chốn tối tăm, lìa các phiền não mãi mãi được mát mẻ, xả bỏ dua nịnh vượt khỏi sinh tử, xa lìa căn bất thiện nuôi lớn căn lành, rời xa các cõi không còn đắm nhiễm, diệt tất cả chướng ngại mong cầu Nhất thiết chủng trí, đến thành Pháp vương, tâm ấy an trụ vào đại Từ, đại Bi, chỉ dạy các Tam-muội tu hạnh Bồ-tát, tâm kia an trụ vào pháp môn tùy thuận, phát tâm rộng lớn đầy đủ các năng lực, chiếu sáng tất cả các tâm chúng sinh, nguyện xin Đại Thánh trình bày cho tôi làm thế nào Bồ-tát hướng đến đạo Bồ-tát, tu đạo Bồ-tát. Đã tu tập rồi mau chóng được hạnh thanh tịnh của Bồ-tát, thành tựu đầy đủ hạnh viên mãn của Bồ-tát.

Bấy giờ, trưởng giả Giải Thoát nhờ năng lực căn lành ở quá khứ, năng lực oai thần Phật và năng lực nhớ nghĩ của Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi nên nhập vào pháp môn Tam-muội của Bồ-tát, pháp môn Tam-muội ấy tên Nhiếp nhất thiết Phật sát vô lượng triền Đà-la-ni, nhập vào rồi đạt được thân thanh tịnh, ở trong thân ấy thấy khắp mười phương chư Phật và cõi thanh tịnh trang nghiêm nhiều như số vi trần của mười thế giới Phật, tất cả sở hành tu tập trong quá khứ của đại chúng, thần lực tự tại của các Như Lai ấy, đầy đủ tất cả nguyện lớn công đức, các hạnh thanh tịnh chánh đạo trang nghiêm, thành bậc Đăng chánh giác chuyển pháp luân thanh tịnh giáo hóa chúng sinh rất ráo các pháp. Ở trong thân ấy đều hiện rõ ràng nhưng không tán loạn và không chướng ngại, như trụ bản tướng hình sắc khác nhau với nhiều loại trang sức, Bồ-tát và đại chúng vây quanh trang nghiêm, hiện rõ tất cả tự tại chư Phật, giảng nói các hạnh nguyện, chỉ rõ vô lượng thần lực tự tại, hoặc ở một cõi, chỗ trời Đâu-suất để làm Phật sự, hoặc ở một cõi thị hiện qua đời, hoặc hiện thọ thai, hoặc hiện ở trong thai, hiểu rõ năng lực tự tại, hoặc hiện sinh ra, hoặc hiện ở trong cung, hoặc hiện xuất gia, hoặc hiện đi đến đạo tràng trang nghiêm, hoặc hiện thu phục ma, hoặc hiện thành Phật, hoặc hiện cung trời Dạ thiên, Càn-thát-bà, làm chủ các thế giới, đại chúng vây quanh thỉnh chuyển pháp luân, hoặc hiện

chuyển pháp luân, hoặc hiện đi vào các cõi, hoặc hiện Bát-niết-bàn, hoặc hiện phân chia xá-lợi, hoặc hiện xây cất vô số tháp trang nghiêm. Các Đức Như Lai ấy, làm vô số chúng sinh trong biển các chúng sinh, vô số phương tiện, vô số căn, vô số phiền não tập khí, hoặc ở nơi chúng nhỏ mà hiện ra chúng lớn, hoặc ở chúng một do-tuần hiện ra mười do-tuần, cho đến các do-tuần nhiều như số vi trần của cõi Phật không thể nói mà thuyết giảng pháp. Các Như Lai ấy dùng âm thanh vi diệu diễn giảng chánh pháp, Đồng tử Thiện Tài nghe rồi thọ trì, lại thấy thần lực tự tại của Phật kia và Tam-muội của Bồ-tát không thể nghĩ bàn.

Bấy giờ trưởng giả Giải Thoát xuất khỏi Tam-muội bảo Thiện Tài:

–Này thiện nam! Tôi đã thành tựu pháp môn trang nghiêm vô ngại của Như Lai, được pháp môn này rồi, nhìn thấy thế giới Diêm-phù-đàn quang, Như Lai Tinh Tú Vương Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác, Bồ-tát Minh Tịnh Tạng và tất cả đại chúng ở phương Đông.

Lại thấy thế giới Chư lực, Như Lai Phổ Hương Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác, Bồ-tát Tâm Vương và tất cả đại chúng ở phương Nam.

Lại thấy thế giới Hương quang, Như Lai Tu-di Đẳng Vương Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác, Bồ-tát Vô Ngại Tâm và tất cả đại chúng ở phương Tây.

Lại thấy thế giới Thánh phục trang, Như Lai Tự Tại Thần Lực Vô Hữu Năng Hoại Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác, Bồ-tát Tự Tại Thế và tất cả đại chúng ở phương Bắc.

Lại thấy thế giới Nhất thiết lạc bảo, Như Lai Vô Ngại Nhân Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác, Bồ-tát Vô Ngại Hóa và tất cả đại chúng ở phương Đông bắc.

Lại thấy thế giới Hương diêm quang, Như Lai Hương Trí Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác, Bồ-tát Tự Tại Tuệ Diệm Quang và tất cả đại chúng ở phương Đông nam.

Lại thấy thế giới Phổ chiếu tuệ nhật, Như Lai Pháp Giới Luân Tràng Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác, Bồ-tát Tán Nhất Thiết Hoa Tràng và tất cả đại chúng ở phương Tây nam.

Lại thấy thế giới Phổ tịnh hiện, Như Lai Nhất Thiết Phật Bảo Vô Thượng Tràng Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác, Bồ-tát Pháp Tràng Vương và tất cả đại chúng ở phương Tây bắc.

Lại thấy thế giới Vô tận Phật tánh, Như Lai Vô Lượng Tuệ Quang Viên Mãn Tràng Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác, Bồ-tát Pháp Giới Địa Tràng Vương và tất cả đại chúng ở phương Trên.

Lại thấy thế giới Phật giải thoát quang, Như Lai Vô Ngại Tuệ Tràng Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác, Bồ-tát Nhất Thiết Chúng Sinh Thế Giới Tràng Vương và tất cả đại chúng ở phương Dưới.

Này thiện nam! Tôi thấy Như Lai nhiều như số vi trần một vạn cõi Phật ở mười phương, các Đức Như Lai ấy không đến đây, tôi không đến đó.

Này thiện nam! Nếu tôi muốn thấy Phật Vô Lượng Thọ ở thế giới An lạc, tùy ý liền thấy Như Lai A-súc ở thế giới Diệu lạc, Như Lai Sư Tử ở thế giới Thiện trụ, Như Lai Nguyệt Tuệ ở thế giới Thiện hiện viên mãn quang minh, Như Lai Tỳ-lô-giá-na ở thế giới Bảo sư tử trang nghiêm.

Này thiện nam! Tất cả chư Phật như vậy, đối với tôi được tùy ý nhìn thấy. Các Như Lai ấy không đến đây, tôi không đến đó nhưng biết tất cả chư Phật không từ đâu đến, tôi không có chỗ đến, biết tất cả Phật và cùng tâm tôi đều như mộng, biết tất cả Phật đều như ánh chớp, biết rõ tâm mình như ảnh trong nước, biết tất cả Phật đều như

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

huyền, tâm mình cũng vậy, biết tất cả âm thanh của Phật như tiếng vang, tâm mình cũng vậy, biết như vậy, hiểu như vậy, nhập vào như vậy.

Này thiện nam! Nên biết Bồ-tát đều do tâm mình, đạt được các pháp của Phật, tu hạnh Bồ-tát, làm thanh tịnh tất cả cõi, giáo hóa chúng sinh, vượt ra thành Nhất thiết trí của tất cả đại nguyện, thần thông tự tại không thể nghĩ bàn, tất cả cảnh giới tự tại vô ngại của chư Phật và Bồ-tát đều do tâm này, đầy đủ trí tuệ sâu xa biết rõ các pháp.

Thế nên, này thiện nam! Nhờ căn lành nuôi lớn tâm mình, mưa pháp cam lồ thấm nhuần tâm ấy, ở trong cảnh giới làm cho tâm thanh tịnh, siêng tu tinh tấn làm cho tâm kiên cố, chuyên niệm chánh pháp làm cho tâm không tán loạn, trí tuệ sáng suốt xa lìa tâm cấu uế, ánh sáng trí tuệ trong suốt chiếu rõ tâm mình, sinh ra tâm tự tại, phát tâm rộng lớn đồng như chư Phật, nhờ mười Lực của Như Lai chiếu soi tâm ấy.

Này thiện nam! Tôi chỉ tu pháp môn vô ngại của Như Lai, làm sao có thể giảng nói các hạnh của Bồ-tát, trí không chướng ngại, hạnh thanh tịnh vô ngại, an trụ quán sát Tam-muội chư Phật hiện tại, đạt được Tam-muội vô dư Niết-bàn, đầy đủ chánh pháp bình đẳng ba đời, biết cõi cảnh giới Tam-muội bình đẳng hoàn hảo, đầy đủ thân thanh tịnh, trụ vào cảnh giới không hoại của chư Phật đã trụ, tất cả các cảnh giới pháp môn phương tiện, viên mãn trí môn, trí tuệ quán sát chiếu khắp tất cả thân mình ở trong đó, đều hiện ra tất cả thế giới thành, hoại nhưng đối với thân mình và các thế giới không sinh tướng có hai, đạt đến các hạnh công đức đầy đủ.

Này thiện nam! Ở phương Nam ấy có một quốc độ tên là Trang nghiêm Diêm-phù-đề đánh, nước đó có Tỳ-kheo tên là Hải Tràng, ông đến đó hỏi Bồ-tát làm thế nào hưởng đến đạo Bồ-tát, tu hạnh Bồ-tát.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài cúi đầu đánh lễ trưởng giả Giải Thoát, đi quanh bên phải xong khen ngợi vô lượng, vô số công đức, mến mộ quán sát tâm không nhằm chán, lưu quyến rơi lệ, luôn nhớ Thiện tri thức, thuận theo Thiện tri thức, quán sát Thiện tri thức, nhờ Thiện tri thức đạt được Nhất thiết trí, nhờ Thiện tri thức xa lìa tâm dua nịnh, nhờ Thiện tri thức phát tâm như mẹ hiền xa lìa tất cả pháp vô ích, nhờ Thiện tri thức phát tâm như cha lành có thể sinh ra tất cả pháp lành, cung kính đánh lễ từ tạ đi về phương Nam.

